

## Hørings svar fra Creo – forbundet for kunst og kultur

### Forslag til hoveddel i ny felles rammeplan for lærerutdanningene

#### Innledning

Creo – forbundet for kunst og kultur er Norges største kunst- og kulturforbund. Vi organiserer alle i kunst- og kulturfeltet, enten de er arbeidstakere, frilansere eller selvstendig næringsdrivende. Som kunst- og kulturforbundet i LO arbeider Creo målrettet for gode lønns- og arbeidsvilkår, sterke rettigheter og forutsigbare rammer for kunst- og kultursektoren. Vi samler hele feltet i en fagforening, fordi gjennomslagskraft skapes i fellesskap. Creo er et profesjonelt fellesskap som kombinerer kunstfaglig forståelse med reell forhandlingsstyrke.

Creo avgir med dette høringsuttalelse til forslag til hoveddel i ny felles rammeplan for lærerutdanningene

I generelle trekk oppleves den nye hoveddelen som lite treffende for den hverdags studentene møter ute i praksisfeltet. Beskrivelsen av studentenes behov fremstår som forskjønnende, og gir etter vårt syn ikke et tilstrekkelig realistisk bilde av yrket de skal inn i. Dette bidrar i begrenset grad til å ruste studentene for de faktiske utfordringene de vil møte.

I lys av utviklingen de senere årene, hvor en økende andel nyutdannede lærere forlater yrket tidlig i karrieren, ofte omtalt som «praksissjokk», mener Creo – forbundet for kunst og kultur – at det er avgjørende at planen i større grad speiler profesjonens realiteter. Det bør være et mål at utdanningen i størst mulig grad forbereder studentene på yrkets kompleksitet, slik at vi utdanner robuste lærere som mestrer og trives i profesjonen.

Nedenfor følger konkrete merknader til utvalgte punkter:

Punkt 2, formål: I siste avsnitt fremheves det at utdanningene skal fremme kunnskap om og respekt for det samiske folk, språk, kultur og samfunnsliv. Dette er positivt og i tråd med gjeldende kunnskapsgrunnlag. Samtidig oppleves formuleringen som noe skjev når den ikke i tilsvarende grad omfatter øvrige nasjonale minoriteter, særlig sett i lys av at kunnskapsgrunnlaget også viser til avtaleverk knyttet til disse. Creo mener derfor at formuleringen bør utvides til å omfatte nasjonale minoriteter mer generelt. Tilsvarende gjelder punkt 4, avsnitt 3.

Punkt 4, Grunnleggende forutsetninger for all lærerutdanning: I avsnitt 5 løftes praksis frem, noe som er positivt. Samtidig fremstår formuleringen som lite forpliktende. Det vises til at det skal «legges til rette for integrerte læringsaktiviteter», men uten tydelige krav til innhold og omfang. Dette åpner for betydelig variasjon i praksisopplæringen, og kan i ytterste konsekvens innebære at studenter gjennomfører utdanningen uten å ha stått alene i klasserommet. Overgangen til arbeidslivet kan da oppleves som brå og krevende. Dette gjelder alle fag, men er særlig relevant for de praktisk-estetiske fagene, hvor undervisningen ofte foregår utenfor tradisjonelle klasserom og stiller særskilte krav til organisering og klasseledelse.

Punkt 4, Grunnleggende forutsetninger for all lærerutdanning: I siste avsnitt fremstår det som uklart hvorfor det er et mål at all lærerutdanning skal ha like navn. Creo etterlyser en tydeliggjøring av hvilket problem dette skal løse, og hvilken merverdi en slik standardisering gir.

Punkt 5, Felles kjernekompetanse: Punktet løfter frem en rekke relevante kompetanseområder. Samtidig savner Creo en tydeligere vektlegging av kompetansen som kreves i møte med krevende situasjoner i skolehverdagen. Dette gjelder blant annet håndtering av utagerende elever, avvikende atferd, samarbeid med foreldre/foresatte, samt samhandling med øvrige instanser som er en del av skolens arbeid. Dette utgjør en betydelig del av lærerens arbeidshverdag, og bør reflekteres tydeligere i beskrivelsen av kjernekompetanse.

Punkt 6, Utdanningens nivå: Det fremstår som uklart hvorfor utdanningens nivå skal fastsettes i rammeplanen. At lærere skal ha en formell utdanning er en grunnleggende forutsetning, men kravet om masternivå er gjenstand for politisk diskusjon. Flere politiske partier har programfestet endringer på dette området. Det er derfor en risiko for at rammeplanen raskt kan bli utdatert. Creo mener det bør vurderes å henvise til gjeldende lov- og regelverk, fremfor å fastsette nivå og lengde i selve planen.

Punkt 7, Særlige bestemmelser om utdanningens innhold: Det er behov for avklaring knyttet til hvordan krav til bachelor- eller masteroppgave skal ivaretas for studenter innen musikkpedagogikk, hvor vurderingsformen ofte er utøvende eksamen.

Videre er det positivt at det foreslås en tydelig standard for praksis, men det er uklart hvordan dette skal gjennomføres for studenter i praktisk-estetiske fag. Disse studentene har ofte ett hovedfag, og tilgangen på praksislærere i relevante fag og stillingsstørrelser er begrenset. Dette gir logistiske utfordringer, og det er en risiko for at omfanget av praksis blir vanskelig å gjennomføre innenfor normert studietid. Dette gjelder særlig for studenter i ettårig PPU.

Punkt 8, Nasjonale retningslinjer og studieplan: Det fremstår som uklart hvorfor det stilles krav om at alle studenter skal mestre både bokmål og nynorsk. Et slikt krav kan i verste fall virke ekskluderende for studenter med minoritetsbakgrunn, som besitter kompetanse skolen i økende grad har behov for. Creo mener det bør vurderes om det er tilstrekkelig at studentene har god kompetanse i én målform, med mindre de har norsk som fag.